

ledes gaa glip af en ikke helt ubetydelig Indtægt, hvilket aldeles ikke var paatænt ved Lovforslaget's Fremlæggelse, og de paagældende Pengeinstitutter ville blive nødsagede til at udstede store Mængder af smaa Saanebeviser, hvor det drejer sig om større Saanesummer, for derved at undgaa Stempelingen. Da man ved Loven af 1ste Januar 1884 i Sverige havde fritaget Beksler og Anvisninger paa indtil 100 Kr. for Stempelplichten, viste dette sig at medføre saa mange praktiske Ulemper, at man atter ophævede dette og belagde saadanne Papirer med forholdsviis Gebyr (under 100 Kr.: 50 Ore; 100—200 Kr.: 1 Kr.).

Mindretallet kan saaledes ikke slutte sig til det foreliggende Forslag, selv om det i andre Henseender maa indrømme at den gældende Stempellovgivning kunde trænge til Revision.

Ændringsforslag.

Af Udvalget (med Undtagelse af S. Hage og Hammerich):

Lovforslaget affattes saaledes:

„Forslag til Lov om

Tillæg til Lov af 11te Februar 1863 om Begunstigelser i Henseende til Brugen af stemplet Papir.

De i Lov af 11te Februar 1863 § 3, 1ste Stykke, jfr. § 4, ommeldte Begunstigelser med Hensyn til Brugen af stemplet Papir udvides til ogsaa at omfatte Forskrivninger for Laan mod Kaution, naar Laanet ikke overstiger 500 Kr.“

Abberg.	Alberti.	Blem.	Bust.	S. C. Christensen, Formand.
C. Hage.	S. Hage.	Hammerich.	Ole Hansen.	
H. Holm.	M. Klausen.	N. S. Larsen.	Neergaard.	
	N. Nielsen, Sekretær og Ordfører.	Rosager.		